

SLAVČKOV ODMEV

Številka 2, letnik III, leto 2009

ISSN 1854-7796

OSNOVNA ŠOLA SIMONA GREGORČIČA KOBARID

UVODNIK

Človek, ki ga ljubiš
nikoli ne umre.
Ohraniš ga v sebi,
povsod okrog tebe je.
V rekah, oblakih v vsem
kar raste, cveti in uspeva.

Melanie Likar, 8. a

S pomladjo spet prihaja pomladni Slavčkov odmev. Objavljen je na spletnem naslovu:

<http://www2.arnes.si/~osngsg2/knjiga/casopis.html>

Tokratna številka prinaša predvsem eko vsebine. Časopis vsako leto izdajamo ob svetovnem dnevu Zemlje in svetovnem dnevu knjige, 22. in 23. aprila 2009. Ta dva dneva sta za našo šolo še posebej pomembna, saj smo Eko šola, trudimo se živeti v skladu z eko načeli in zavedamo se pomena knjig, branja, učenja ... za naše življenje. Še enkrat lahko zapišemo, da so prispevki odraz življenja in dela učenk in učencev naše šole.

In ker je pomlad ravno pravi čas za ljubezen, je na to temo zbranih veliko pesmi.

Vsem avtorjem prispevkov in mentorjem želimo še veliko ustvarjalne energije tudi v prihodnje! Prispevki za naslednjo številko lahko oddate v šolsko knjižnico ali na elektronski naslov:

knjiznica.os-sg-kobarid@guest.arnes.si.

Želimo vam, da v sebi ohranjate vse, kar ljubite!

Učenke novinarskega krožka,
mentorica: Martina Kozorog Kenda

Posadili smo drevo

Otroci iz prvega razreda in otroci iz vrtca smo v prvih dneh pomladi, na materinski dan 25.03. posadili dve sadni drevesi jablano in hruško. Drevesi smo dobili z ekološkega natečaja "Posadimo 10.000 sadnih dreves". Vsak teden ju zalijemo in opazujemo spremembe, ki jih skrbno beležimo v zvezek za spoznavanje okolja.

Učenke in učenci 1. a

Eko bralna značka

V prvem razredu smo skupaj z učiteljicama naredili ekološko bralno značko. Poslušali smo pravljice: Dobro jutro – lahko noč, Drava, Sava in Soča in pravljico Elmer.

Po poslušanju smo se o knjigah pogovarjali in jih obnovili ter se tudi likovno izražali: naredili smo lepljenko ali risbe in jih razstavili v šolski knjižnici.

Učenke in učenci 1. a

Lara Korošec, 1. a

Mija Skočir, 1. a

Katarina Kranjc, 1. a

Pozdravljeni!

Jaz sem reka Soča. Potujem pa raznih dolinah in mimo vasi. Na mojem rečnem dnu so tudi kamenčki ali celo koščki drugih predmetov. To pa zato, ker so ljudje nemarni in odpadke mečejo vame. Imam tudi ribe. Veliko mojih rib so že ujeli ribiči ali pa so poginile. Izviram iz Trente. Gori sem zelo lepa in še čista. Sčasoma, ko plujem mimo drugih vasi, prispem tudi do kobariškega Napoleonovega mosta. Ko tečem mimo kakšnega gozda, vidim veliko turistov. Ti pa svojo hrano in predmete mečejo v moje valove. Nisem prav vesela. Zato pa se prečistim, ko skačem čez manjše in večje kamne.

Ljudje me imajo poleti najraje. Osvežim jih in pohladam. V moji čisti vodi plavajo in se igrajo z mojimi srebrnimi osvežujočimi kapljicami.

Hitro se odpravim naprej. Prispem do Tolmina, kjer pozdravim Tolminko. Povem vam še, da je z dneva v dan naporno, a tudi zanimivo.

Hana Ivančič, 3. c

Meta Uršič, 8. a

Zakaj?

Prej je bila reka Soča zelo lepa, čista vse je bilo zeleno okrog nje. Voda je bila zelene in modre barve. Drevesa so plesale in veter je nosil listje. Okoli nje ni bilo niti ene smeti. Bilo je samo kamenje, trava in drevesa. Ko je sijalo sonce, je bila reka Soča ovita v srebrno barvo in metulji so lepo letali naokrog. A zdaj se je vse spremenilo.

Reka Soča ni več lepa čista, zelena in srebrna. Vse se je spremenilo, ko so začeli izdelovati predmete iz plastike in različnih kovin. Okoli nje ni več dreves in trave, temveč le ogabni odpadki. V reko Sočo ne posije več sonce in metulji ne letajo več okoli nje.

Rotim vas, ne mečite več odpadkov v našo reko, prav tako tudi drugod po zemlji ne.

Maja Bon, 4. c

Meta Medved, 4. d

Živijo!

Jaz sem reka Soča. Po meni plavajo razne ribe, od soške postrvi pa do lipana. Sem zelenomodre barve. Zato ljudje pravijo, da sem zelo lepa. Vendar, če bo po meni teklo še veliko odpadkov, ne bom več tako lepa kot sem bila. Nekoč je bilo polno rib, zdaj jih je pa malo. To pa zato, ker mečejo vse odpadke v reko. Izviram v prelepem kraju v Trenti. Na plan pritečem izpod skalovja, nato padem v majhnem slapu navzdol po bregu. Najprej je v meni malo vode, vendar bolj ko tečem po dolini, več pritokov se izliva vame. Tako postajam vedno večja in širša. Struga je speljana pod kobariškim Napoleonovim mostom, kjer me vedno veliko ljudi občuduje. Tečem tudi pod svetovno znanim solkanskim mostom. Znan je zato, ker ima največji kamnit lok na svetu. Vsak dan vidim ribiče, ko lovijo ribe, razen pozimi. Poleti pride tudi dosti turistov. Nekateri imajo piknike. Nekateri pa pridejo plavat. Lahko pa se tudi spustijo z raftom po meni ali celo s kajakom, vendar večinoma v skupinah.

Okrog mene se vzpenjajo razni bregovi, griči in hribi. Eden mojih najljubših takšnih gričev je sveti Lovrenc, kjer je pokopališče in tam počiva moj slavn oboževalec pesnik Simon Gregorčič. Imam ga v lepem spominu, ker mi je posvetil čudovito pesem, ki jo recitirajo in pojejo vsi rodovi. V Tolminu se srečam s prijateljico Tolminko. Tam si poveva vse, kar se nama je pripetilo med potjo. Ko pada dež sem zelo široka. Blizu Bovca so na meni snemali film Narnija, vendar so bili pribiti koli, da je nastal most in da so lahko snemali. Most so rabili zato, ker so bili v igri tudi konji. Poznam tudi eno pripoved o meni. V vlogi sem jaz in še dve moji prijateljici. To sta Drava in Sava. Nekega dne smo se dogovorile, da bomo tekmovali, kdo bo prvi prišel v Jadransko morje. Čez noč, ko sva jaz in Drava spali, se je Sava potuhnila in šla naprej. Ko se je Drava prebudila se je pognala zanj. Ko sem jaz prebudila in videla, da sta me sestri prevarali, sem se zagnala z vso močjo in jezo, da sem prva prispela v Jadransko morje.

Želim, da bi vsi ljudje zavedali, da smo vsi del narave. Zato moramo skrbeti eden za drugega in se ne uničevati. Tako se učijo tudi otroci v eko šolah.

Tomaž Ivančič, 4. c

Neviden sem

Moja največja želja je, da bi postal neviden. Slišal sem za hišo napojev. Poiskal sem to hišo z napojem. Prišel sem iz hiše. Napoj sem takoj popil. Čutil sem, da se z menoj nekaj dogaja. Najprej so izginile noge, potem trup, nato roki in nazadnje glava. Hotel sem preizkusiti ali napoj deluje. Šel sem po cesti in srečal sošolce in prijatelje. Jaz sem jih videl ampak oni mene niso. Super ta napoj je res mega! Zdaj sem lahko počel stvari, ki jih prej nisem mogel narediti. Najedel sem se sladkarij, igral na računalnik ne da bi mama vedela kdo igra in nagajal bratu. Počasi mi je bilo dovolj vseh teh vragolij. Šel sem spat. Spal sem dolgo časa. Ko sem se zbudil sem ugotovil, da je napoj popustil. Lepo je biti neviden, še lepše je biti pravi človek.

Rok Uršič, 4. a

Anja Skočir, 9. a

Bodite prijazni in strpni do drugih

Pisali smo test. Končala sem prva. Upala sem, da imam vse prav. Nisem kričala, da ne bi sošolke in sošolce motila, nisem se jezila, ker še niso končali in nisem hodila po razredu. Učiteljici sem nesla test, pregledala je in rekla, da je samo ena napaka.

Polona Sivec, 3. c

Nina Koren, 3. a

Ljubezen

Ko je noč in vsepovsod mir,
ko sem sama v sobi s svojim delom,
takrat najbolj čutim tvojo bližino.
Čutim tvoj objem,
ki me pomirja,
čutim tvojo nežno dlan,
ki me boža,
tvojo navzočnost
najbolj občutim,
kadar sem sama.
V tebi najdem
svoj mir.

Melanie Likar, 8. a

Melanie Likar, 8. a

Mogoče

Mogoče se vse nesmiselno zdi,
mogoče le vse v prazno blede.
Mogoče je vse z rimami povedati lažje,
mogoče se s tem bolj poglobljamo vase.

A rime se včasih ne rimajo, kot bi želela,
tako kot včasih se življenje ne odvija, kot bi hotela.
Se je treba včasih zamisliti malo,
kaj sploh hočemo in kam sploh vsi gremo.

Za kakšnimi cilji tečemo vsi,
kaj si želimo postati v prihodnosti.
Nas preteklost ovirala ne bo,
bo vedno prav tako kot zdaj, lepo?

Lucija Benko, 9. b

Manca Raholin, 8. a

Spomini

Sedim tukaj v dolgočasni sobi,
je le še eno deževno nedeljsko popoldne,
zapravljam čas,
postopam naokoli
in se sprašujem ...

Zamišljeno gledam v dneve pretekle,
ko se zlekнем v posteljo,
preden zaspim,
zamišljeno gledam v dni,
ki zgodili so se mi.

Spomnim se veselih dni ...

Luka Flander, 9. a

Luka Flander, 9. a

Nasmešek

Trije pisani metulji letajo s cveta na cvet,
na sončnem travniku na rožah počivajo,
pijejo sladki med.

Sedim na trati in jih opazujem,
na ustnicah se mi nariše nasmešek,
v očeh zasije radost,
v meni se zbudijo spomini ...

Petra Volarič, 9. a

Petra Volarič, 9. a

Jeza

Zazre se v daljavo,
premišljuje.
Gleda postavo,
ki se približuje.

Jezi se na svet,
jezi se na vse,
čaka postavo,
ki obrne se.

Zazre se vase,
rabi nasvet.
Jezen nase
in na ves svet.

Hoče resnico,
ne laži.
Vidi ptico,
ki leti brez skrbi.

Natali Volarič, 9. a

Natali Volarič, 9. a

Mama

Mama, ti si kot klopca za počivališče.
Ko sem utrujena sedem na tvoja kolena
in se odpočijem.

Mama, ti si topla kakor peč
in mehka kakor odeja.
Mama ti si nežna kakor veter
in lepa kakor sonce.

Mama, ti si moj zaklad.

Meta Stergar, 4. a

Teja Pavlin, 9. a

Moj tata

Moj tata je dober in rad me ima.
Tudi jaz bi zanj šla na konec sveta.
Če le more mi vse ugoditi.
Zame ga zelo skrbi.

Ko bo on utrujen in bolan,
bom jaz poskrbela zanj.

Nina Rot, 4. a

Kaja Kokošin, 8. a

KAKO JE PRIŠLA OPICA DO BANANE

NEKOČ JE ŽIVELA ZELO LAČNA OPICA. HOTELA JE OGROMNO BANANIC.

ŽIVELA JE V ŽIVALSKEM VRTU, KJER SO JI DAJALI SAMO PIVO IN ZATO JE POBEGNILA V AFRIKO. TAM JE BILO VELIKO BANAN. AMPAK NI ZNALA PLEZATI, KER V NJENI KLETKI NI BILO DREVESA.

KO JE SREČALA DRUGE OPICE, JIH JE VPRAŠALA, ČE JO NAUČIJO PLEZATI PO DREVESIH. ONE SO REKLE: "JA."

TAKO SE JE NAUČILA PLEZATI IN LAHKO JE DOBILA TOLIKO BANAN KOT JI JE SRCE POŽELELO.

MENARA URŠIČ FRATINA, 2. A

Simona Koren, 4. d

Ana Kurinčič, 3. a

V SANJAH SEM POSTAL ...

Vila

V sanjah sem postala vila. Letela sem visoko v nebo in srečala sonce. Bilo je žalostno, ker so nebo prekrili oblaki. Sonce je reklo, da vetra ni doma da bi prepodil oblake. Šla sem ga iskat. Letela sem še više in više. In prispela sem do vetra. Bil je jezen, ker ga nismo pustili pri miru. Odvlekla sem ga k soncu. Prepodil je oblake in na nebu smo imeli gostijo. Pili smo čaj in jedli pice, ki jih je spekel veter.

Veronika Berginc, 4. d

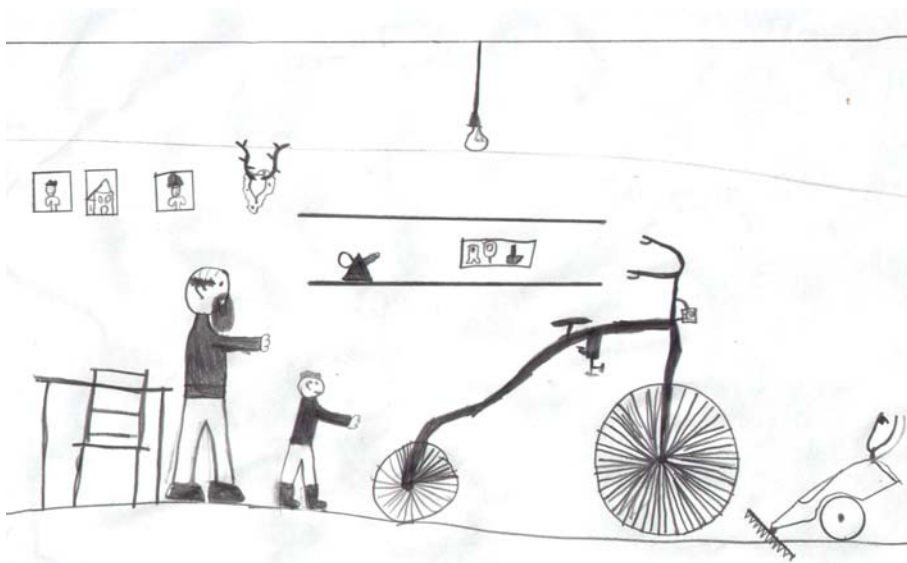

Martin Kurinčič, 4. d

V sanjah sem postala šola

V sanjah sem postala šola. Zjutraj je bila učiteljica huda name, ker se ji niso odprla vrata. Učenci so divjali v meni in vpili, da sem se tresla od groze. Okna so odpirali, da je bilo v meni hladno. Med poukom je bilo še več hrupa, ker učenci niso ubogali učiteljice. Popoldne je bilo mogoče malce bolje, ker so vsi šli domov, a ni bilo nič bolje kot sem mislila, ker je bilo naslednji dan isto.

Meta Medved, 4. d

Domen Matelič, 3. a

Matic Berginc, 3. a

Kemični svinčnik

V sanjah sem postala kemični svinčnik. Moja lastnica je bila učiteljica. Prvi dan, ko sem prišla v njen dom, sem mislila, da bom živela tam, a motila sem se. Ko sem se zbudila, sem bila že v peresnici v šoli. V peresnici je bilo mnogo drugih pisal, ki mi sprva niso bila prav nič všeč, a kmalu smo postali najboljši prijatelji. Ko me je učiteljica vzela iz peresnice, mi je snela klobuk, obrnila na glavo in začela pisati. Pisala je z mano do odmora. Ko pa je bil odmor, me je dala nazaj v peresnico, a pustila jo je odprto. Ko je šla, sem dobila idejo in rekla prijateljem: Zbežimo! Prijateljem pa je bila zamisel všeč in že smo smuknili skozi okno po travniku in se skrili v drevesno duplo. Ko pa je učiteljica pogledala v peresnico, je bila v njej samo še radirka.

Simona Koren, 4. d

Veronika Berginc, 4. d

V sanjah sem postal superjunak

V sanjah sem postal super junak. Znal sem čarati in leteti in še veliko drugih stvari. Nekoč je zapihal močan veter in odneslo me je na sosednji balkon. Potem sem šel v hišo, popil sem super moč in spet sem lahko zletel v zrak. Ko je nehalo pihati, sem se veselil in prišlo je sonce izza hriba.

Patrik Pavšič, 4. d

Vita Hrast, 3. a

Rdeča Kapica

"Danes je tako lep dan,
da k babici grem na obisk.
Ponesem ji dobrot,
pa še vinca malo za povrh."

In srečala je volkeca ...

"Kako si lepa, rdeča vsa,
kam pa kam, Rdeča Kapica?"

"Hvala, ti prelepi volkec,
veš, k babici grem na obiskec."

"Babica bi rožic b'la vesela,
Glej, tam na jasi polno jih je."

"Res, babica bo rožic res vesela,
to jo bom presenetila."

"Ti kar rožice nabiraj,
jaz pa uberem pot naprej."

In volk gre k babici ... in jo ...

"Babica, tukaj sem, ku ku,
ugani, kaj prinesla sem ti lepega?"

"O, ti mala punčka ti,
kako vesela sem te!
Pridi bliže, pridi ti,
da se te ogledam!"

"Babica, kako si čudna vsa,
velika usta, velike roke, te
tvoje očke ...
To nisi ti!!"

"Ha, ha, ha, ha ...
Pridi bliže moja ti,
daj, da te pojem
in mirno malo pospim."

Mimo pride lovec in reši obe ...

"Lovec, ti moj heroj,
hvaležna sem ti, ojoj!"
Veseli smo vsi
do konca naših dni!

Tajda Sovdat, 5.b

Rdeča Kapica

Babica zbolela je,
Rdeča Kapica k njej odšla je.

Dobrote sladke odnesla ji,
da čim prej ozdravi.

Srečala volka lovca je,
ki jo nagovori:
"Glej, to cvetje tu,
pojdi ga nabrat!"

K babici volk gre
in jo požre.
Rdeča Kapica pride
in strah jo obide.

Volk nato še njo požre,
a lovec ga zaloti
in ustreli.

Babica in Kapica
pa sta rešeni.

Sara Leban, 5. b

Rdeča Kapica

Bila je deklica,
po imenu Rdeča Kapica.

Šla je k babici,
k bolni Manici.

Nesla ji je vina
za zdravje, ki ga nima.

Na poti pa volkec stoji,
slino požira in tiho ihti:
"Mmm, kako dobra večerja,
to me zelo pomirja,
babico bom še požru
da slučajno ne bom umru."

Hitro steče do hišice,
saj on ima dobre mišice.
Babico hitro požre
in okno odpre.

Vidi Rdečo Kapico,
ki nese lepo košarico.

Volkec se preobleče v babico,
da lažje ulovi Rdečo Kapico.

Rdeča kapica pride
in strah jo obide,
saj ve, da ni babice,
ker ona nima kapice.

Volkec hitro Kapico poje,
in si veselo zapoje:
"Dobro večerjo sem pojedel,
zdaj pa bom sedel.
Jutri bom še lovca požrl,
da ne bom umrl.
Hi hi hi."

Lovec je to slišal
in na glas razmišljal:
"Saj imam puško,
s katero mu naredim buško."

Drugi dan je volkec
prišel k lovcu in rekel:
"Spusti me k tebi,
da ne bo po meni."
Lovec vzame puško,
hitro vrata odpre
in volku naredi buško.

Lovec volku trebuh odpre,
da Kapico in babico nesreče otme.

Vsi trije zabavo priredijo,
in torto naredijo.

Barbara Volarič, 5. b

PUSTNA PESEM

PUSTNA PESEM UČENCEV 1. IN 2. RAZREDA V DREŽNICI

TRALALALA TRALALO
ZAPEL, ZAPEL S HARMONIKO.
TRALALALA TRALALA
TA LEPA DVA ŽE PLEŠETA.
TRALALALA TRALALO
VSI Z NJIMA ZAPLESALI SMO.
TRALALALA TRALALO
VSI VESELI SMO.
TRALALALA TRALALU
PLEŠEJO VSI JUHUHU.

TRALALALA TRALALA
ZUNAJ STA TA GRDA DVA.
TRALALALA TRALALA
TA GRDA DVA LOVILA STA DEČKA DVA.
TRALALALA TRALALA
SMRT PRILETELA JE Z NEBA.
TRALALALA TRALALI
SMRT LOVI, FANT HITI.
TRALALALA TRALALA
PRIŠLA SMRT JE IZ "POKLA",
NAGUMPALA JE DEČKA OBA.
TRALALA TRALALI
OD PEPELA SO VSI.

TRALALALA TRALALI
VSE TO LJUDEM SE SMEŠNO ZDI.
TRALALALA TRALALI
AMBULANTA ŽE HITI,
TRALALALA TRALALI
BOLNIK TAKOJ OZDRAVI.

TRALALALA TRALALI
KROFE CRET HITIMO MI.
TRALALALA TRALALI
KROFE PEČEJO VSI.
TRALALALA TRALALO
TUD' ŠTRAUBE SE ŽE PEČEJO.

TRALALALA TRALALU
POMLAD JE TU.

TRALALALA TRALALI
SMRT LOVI, FANT HITI.

TRALALALA TRALALI
VSE TO LJUDEM SE SMEŠNO ZDI.

TRALALALA TRALALI
SMRT LOVI, FANT HITI.

TRALALALA TRALALI
VSE TO LJUDEM SE SMEŠNO ZDI.

TRALALALA TRALALI
SMRT LOVI, FANT HITI.

TRALALALA TRALALI
VSE TO LJUDEM SE SMEŠNO ZDI.

TRALALALA TRALALI
SMRT LOVI, FANT HITI.

TRALALALA TRALALI
VSE TO LJUDEM SE SMEŠNO ZDI.

TRALALALA TRALALI
SMRT LOVI, FANT HITI.

TRALALALA TRALALI
VSE TO LJUDEM SE SMEŠNO ZDI.

TRALALALA TRALALI
SMRT LOVI, FANT HITI.

TRALALALA TRALALI
VSE TO LJUDEM SE SMEŠNO ZDI.

Nejc Rot, 1. a

Knjige so del življenja

Na mednarodni dan za otroke, 2. aprila 2009, so nas obiskali literarni ustvarjalci in ilustratorji. Pisatelj Saša Perger, pisateljice Ida Mlakar, Nina Mav Hrovat, Vesna Radovanovič in ilustratorka Suzi Bricelj. Spremljal jih je založnik Nace Borštnar. Prireditve smo poimenovali Knjige so del življenja.

Po uvodnem pozdravu ravnateljice Lenke Rasper smo učenke novinarskega krožka povezovale program v katerem so učenci od 1. do 5. razreda predstavili razredne elektronske knjige. V drugem delu prireditve pa so nam svoje delo predstavili vsi gostje. Tudi Suzi Bricelj nam je prebrala svojo pravljiico O kraljeviču, ki ni maral pospravljati. Prav ta slikanica je na popoldanski prireditvi v tolminski knjižnici dobila nagrado Izvirna slovenska slikanica 2009.

Po končani prireditvi smo avtorje prosili za avtograme. Upamo, da se bomo še kdaj srečali.

Tina Hrast, Tina Kurinčič in Tana Kenda, 6. b

Prireditve Knjige so del življenja

Priglasenie
na
vstop

Ljubi

da vstop

Podpisi gostujočih avtorjev za šolski časopis.

Priglasenie

Priglasenie

Ignacij Boštner

Predstavili smo se na državnem festivalu Turizmu pomaga lastna glava

Učenci 2. a razreda smo se v tem šolskem letu prvič vključili v projekt Turizmu pomaga lastna glava. Tema letošnjega državnega festivala je bila: Voda, izziv za prihodnost.

Najprej smo naredili raziskovalno nalogo. Z učiteljicama Damjano in Matejo smo raziskali vse dejavnosti v okolici domačega kraja, ki so na kakršenkoli način povezane z vodo. Ugotovili smo, da naši kraji lahko ponudijo številne zanimive izlete in športne aktivnosti, ki pa so vezane predvsem na lepo vreme. V deževnih dneh bi bil v kraju zelo dobrodošel bazenski kompleks, s številnimi spremljajočimi storitvami, kjer bi se turisti zabavali.

Vse te naše lepote smo želeli pokazati in približati otrokom, ki prihajajo k nam na počitnice. Izdelali smo žepni otroški vodnik z naslovom Počitnice z vilo Sočo. V njem vila Soča vabi otroke na različne izlete. Vsak izlet je natančno opisan, priložena je tudi fotografija in zemljevid. Dodani so še razni namigi, ki dodatno polejšajo izlet. Na koncu vsake dejavnosti pa je dodan še prostor, kjer otroci napišejo in narišejo svoja opažanja in spomine. V četrtek 9. aprila 2009 smo se s svojim turističnim proizvodom predstavili na turistični stojnici v Novi Gorici. Obiskovalcem smo tudi zaplesali Ob bistrem potoku je mlin, recitirali pesem Soči in zapeli nekaj pesmi. Tekmovalna komisija je naše delo zelo dobro ocenila in nas nagradila s srebrnim priznanjem. Mercator pa je vsakemu izmed nas poklonil darilo, razredu pa veliko košaro sladkih dobrot.

Učenci med nastopom ob stojnici

Nekaj naših vtisov:

Najlepše mi je bilo, ko sem obiskovalcem ponujala bonbone. Najbolj všeč
pa mi je bila stojnica s škratki iz Bovca.
Menara Uršič Fratina

Zelo sem bila vesela nagrad, ki nam jih je podaril Mercator. Najbolj zanimiv
pa je bil ogled velikanskega skladišča v Mercatorju.
Dea Manfreda

Všeč mi je bila oblikovanost naše stojnice in lepe nagrade.
Tinkara Terpin

Najboljše je bilo na kosilu in na otroških igralih.
Erik Uršič

Z veseljem sem delila kupončke za ocenjevanje stojnic in nagradno igro.
Všeč mi je bila stojnica z zdravilno terapijo in puhaste živali v trgovini z
malimi živalmi.
Mineja Lazar

Všeč mi je bilo, ko smo nastopali in ko sem delil kupončke za ocenjevanje
stojnice.
Blaž Skočir

Všeč mi je bila naša stojnica. Zelo lepo je bilo deliti bonbone in se igrati na
igralih. Tudi kosilo je bilo zelo dobro.
Metka Perinčič

Najbolj zanimiv je bil ogled Mercatorjevega skladišča.
Luka Gaberšček

Najbolj zanimiva je bila trgovina z malimi živalmi.
Nik Rušt

Na prireditvi je bilo veliko zanimivega: igrala, trgovina z živalmi, tekoče
stopnice, pašta, igrica Človek ne jezi se in Mercatorjevo skladišče.
Patrik Šavli

Najlepše je bilo obiskovalcem predstavljati našo stojnico.
Manca Ivančič

Meni pa je bilo lepo gledati ribe in puhaste zajce.
Urban Kranjc

Najlepše je bilo na igralih.
Anita Torkar

Sodelovanje na turističnem festivalu nam je bilo v veliko zadovoljstvo. Z veseljem bi se ga udeležili tudi v naslednjem šolskem letu.

Mentorici: Damjana Nanut in Mateja Černigoj Skočir
Učenci in učenke 2. a

Tomaž Volarič, 9. a

Le mie vacanze in Australia

L' estate scorso sono andata in vacanza in Australia. Era bellissimo e molto caldo.

Siamo andati all' aeroporto e abbiamo preso l'aereo. Ci aspettava un lungo viaggio. Abbiamo viaggiato con aereo per dodici ore. Mattina siamo arrivati a Sydney. Pomeriggio abbiamo visitato questa città molto interessante, che ha tanti monumenti importanti. Verso sera siamo tornati nel hotel. Giorno dopo ci aspettavano ancora tante cose interessanti. Siamo andati nel porto. Lì ci aspettava una nave bellissima. Ci siamo imbarcati. Siamo andati a fare una crociera. La nave ci ha portato lungo la costa, dopo ha girato verso mare aperto. Tra qualche ora siamo arrivati vicino alle isole meravigliose, dove abbiamo visto i coralli e i pesci di tutti i colori. Avevamo anche la fortuna di vedere tanti delfini. Era bellissimo. La nave ci ha portato sull' isola, dove c'erano le piccole case di legno sotto le palme. La isola aveva una spiaggia stupenda. Ci siamo alloggiati nelle cassette e la abbiamo trascorso tre giorni meravigliosi. Abbiamo nuotato, preso sole e ci siamo divertiti un sacco. Tra tre giorni la nave che ci ha portata a Sydney è arrivata. Giorno dopo siamo andati a vedere le bellezze dell'Australia. Abbiamo visitato il parco nazionale, dove abbiamo visto le cangure e i cuscus. Ci siamo divertiti molto. Giorno dopo siamo andati con in deserto. Lì abbiamo visto la montagna sacra degli Aborigeni. Poi abbiamo visitato le altre città e i loro monumenti. Anche i loro abitanti sono gentili e piacevoli.

Ho passato due settimane avventurose e stupende. Questo affascinante continente mi è rimasto in testa soprattutto per la terra, il mare e i suoi animali. Queste vacanze erano ideali per me. Le consiglio anche a voi.

Natali Volarič, 9. a

Sistemi scolastici: Slovene e Italiano

Io studio anch  la lingua italiana. Mi interessa anch  la cultura italiana e non solo la lingua. Quest'anno abbiamo conosciuto anch  il sistema scolastico italiano. L'ho confrontato con il sistema sloveno (vecchio e non nuovo – »bolonjski«). Ho trovato qualche analogia ma anch  qualche differenza.

I bambini italiani e sloveni cominciano frequentare la scuola primaria o elementare quando hanno 6 anni, ma i bambini italiani finiscono il primo ciclo gi  dopo 8 anni, i bambini sloveni dopo 9 anni. Anch  nel secondo ciclo possiamo trovare qualche differenza, ma dopo laurea con il sistema nuovo non ci sono piu differenze.

Confronto sistemi

Et� dell'alunno	Il sistema scolastico italiano	Il sistema scolastico sloveno
4– 6 anni	Scuola dell' infanzia	Asilo infantile (vrtec)
6–15 anni	Primo ciclo: scuola primaria (5 anni) e scuola secondaria di I grado (3 anni)	Scuola elementare (osnovna šola)
14/15–19 anni	Secondo ciclo: Liceo/istruzini professionali (4 o 5 anni)	Scuola media/liceo (srednješolsko izobra�evanje – splošno, poklicno, strokovno)
19 – 23/25 anni	istruzione e formazione tecnica e superiore: (formazione tecnica e superiore e universit�)	Universit� e formazione tecnica e superiore (visokošolsko in višješolsko izobra�evanje)
23/25– ... anni	Dopo laurea: laurea specialistica, dottorato, master	Dopo laurea: podiplomsko izobraževanje: specializacija, magisterij, doktorat

Utrinki s planine Kuhinja

S kombijem smo se peljali do vasi Krn. Do koč v planini Kuhinja pa smo šli peš. S seboj smo nosili težke potovalke. Preobuli smo se, napolnili nahrbtnike in odšli na planino Zaslap. Tam smo si ogledali, kako se dela sir in skuto. Po kosilu in počitku smo risali Kekca. Pogovarjali smo se o obvezni opremi planinca in pekli kruh. Zvečer dolgo nismo mogli zaspati. Puncam je bila zelo všeč pižama učiteljice Martine. Mateja nas je naslednje jutro predramila z jutranjim tekom do parkirišča in še dlje. Za zajtrk smo jedli kruh, ki smo ga sami spekli. Z Jožetom smo delali lesene živali. Napisali smo spis o naših dogodivščinah. Pripravili smo nastop za starše. Zelo mi je bilo všeč, rada bi, da bi še šli.

Ana Kurinčič, 3. a

Andreja Rudolf, 9. a

Poštena igra – Fair play

Fair play pomeni strogo se držati pravil, ki veljajo v športni panogi. Je način, kako športnik igra, gledalec navija, sodnik sodi in trener vadi. Pomeni športno prenašanje poraza in zmage, prijateljski odnos do tekmecev, sodnikov in trenerjev. Je spodbujanje manj sposobnih, uživanje v svojih in drugih uspešnih potezah. Pri športu lahko pokažemo, da sta poštenost in spoštovanje do vseh sodelujočih del zmagovalne taktike. Pri ekipnih športih je pomembno prijateljstvo in složnost vseh igralcev v ekipi.

Fair play načela

1. Vedno igram po pravilih!
2. Trudim se po svojih najboljših močeh!
3. Upoštevam odločitve sodnika!
4. Izogibam se prepiru in pretepu!
5. Pohvalim dobre poteze vseh sodelujočih!
6. Priznam svoje napake!
7. Pazim kako se izražam!
8. Po zmagi ali porazu se rokujem s tekmečem!
9. Zabavam se - šport je igra!
10. Športniki smo prijatelji!

Žan Kravanja, 4. a

Tomaž Kurinčič, 4. d

Patricija Konavec, 9. a

**RAZSTAVA
UNIKATNE
KERAMIKE
OSNOVNOŠOLCEV
8. IN 9. RAZREDA
OŠ SIMONA GREGORČIČA
MENTORICA: PROF. PETRA ŠKRJANC**

**OD 10. APRILA
DO 10. JUNIJA 2009
V PROSTORIH BANKE
NKBM d.d.
V KOBARIDU**

KOLOFON ali zapis osnovnih podatkov o časopisu

Šolski časopis učencev Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid
Avtor slike Čarovnica Vilma na naslovni strani: Gašper Uršič, 3. a
Fotografije: arhiv Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid, Olga Drole
(Knjige so del življenja), Damjana Nanut (Turizmu pomaga lastna glava)
Mentorica: Martina Kozorog Kenda
Oblikovanje in prelom: Ciril Makovec
Uredniški odbor: učenke in učenci novinarskega krožka
Izdala OŠ Simona Gregorčiča Kobarid
Gregorčičeva ulica 18 a
5222 Kobarid
april, 2009